ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 5.8.2015 г.
COM(2015) 388 final

ДОКЛАД НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

относно правилата, уреждащи равнищата на прилагане на пруденциалните изисквания за банковия сектор

СЪДЪРЖАНИЕ

1. Въведение ... 3

2. Преглед на правилата, уреждащи равнищата на прилагане на пруденциалните изисквания, определени в ДКИ и РКИ ... 4

2.1. Общото правило на двустепенен надзор ... 4

2.1.1. Общо правило, съответстващо на стандартите на Базелския комитет по банков надзор (BCBS) ... 4

2.1.2. Взаимно допълване на двете равнища на прилагане ... 5

2.2. Изключения от общото правило ... 5

2.3. Основания за освобождаването ... 7

2.4. Използване на дерогациите в ЕС ... 8

3. Установени проблеми по отношение на правилата, уреждащи равнищата на прилагане на пруденциалните изисквания ... 9

3.1. Различия по отношение на дерогациите, прилагани за кредитни институции и инвестиционни посредници ... 9

3.2. Правилата не разглеждат въпросите на преструктурирането ... 9

3.3. Наличие на дерогации с неподходящ обхват на прилагане ... 10

3.4. Допълване на условията за прилагане на дерогациите ... 10

3.5. Несъответствие между правилата за освобождаване в ДКИ и РКИ ... 10

3.6. Недостатъчен мониторинг по отношение на предприятията, изключени от обхвата на пруденциалните изисквания ... 11

3.7. Установени проблеми във връзка с тълкуването ... 11

3.7.1. Риск от различно тълкуване на това как да се прилагат правилата за възнагражденията на консолидирана основа ... 11

3.7.2. Риск от различно тълкуване на условията за прилагане на дерогациите ... 12

3.7.3. Неясно третиране на дяловите участия на институциите във финансови дружества, установени в трети държави ... 12

4. Заключение ... 13

1. ВЪВЕДЕНИЕ

Надзорът над банкова група, състояща се от няколко кредитни институции или инвестиционни посредници (наричани по-долу „институциите“), се осъществява както на равнище банкова група, така и на равнище отделна институция от групата. Първото равнище съответства на надзора на консолидирана основа, а второто — на надзора на индивидуална основа. Съгласно този принцип на двустепенен надзор банковите пруденциални правила, определени в Директива 2013/36/ЕС[1] (Директивата за капиталовите изисквания, наричана по-долу „ДКИ“) и Регламент (ЕС) № 575/2013[2] (Регламента за капиталовите изисквания, наричан по-долу „РКИ“), се прилагат както на индивидуално, така и на консолидирано равнище. По отношение на прилагането на този принцип обаче важат редица изключения.

Целта на настоящия доклад е да се оцени целесъобразността на правилата, уреждащи равнищата на прилагане на пруденциалните изисквания, установени в ДКИ и РКИ, по-специално във връзка с режима на освобождаване. Настоящият доклад обхваща едновременно двата мандата, предоставени на Комисията от Европейския парламент и Съвета, съгласно посоченото в член 161, параграф 4 от ДКИ и член 508, параграф 1 от РКИ:

– съгласно първия мандат от Комисията се изисква да направи преглед и да докладва до 31 декември 2014 г. пред Европейския парламент и Съвета относно прилагането на членове 108 и 109 от ДКИ, както и евентуално да представи подходящи законодателни предложения; в тези два члена се посочват равнищата на прилагане на пруденциалните изисквания, предвидени в членове 73—96 от ДКИ, по отношение на процедурата на оценка на вътрешната капиталова адекватност, правилата за управление и политиките за управление на риска и за възнагражденията;

– съгласно втория мандат от Комисията се изисква да направи преглед и да докладва относно прилагането на част първа, дял II и член 113, параграфи 6 и 7 от РКИ. В първа част, дял II от РКИ са посочени правилата за прилагане, на индивидуална или консолидирана основа, на всички други изложени в ДКИ и РКИ пруденциални изисквания по отношение на институциите, включително тези в кооперативни мрежи и институционални защитни схеми. В член 113, параграфи 6 и 7 от РКИ се определят условията, които трябва да бъдат изпълнени, за да се приложи дерогация от индивидуалното прилагане на изискванията за ликвидност по отношение на институциите, които са членове на една и съща институционална защитна схема, или на институциите,

[1] Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

[2] Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012(ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1.).

свързани с отношение по смисъла на член 12, параграф 1 от Директива 83/349/ЕИО[3].

Докладът се основава на изготвеното след консултации с националните компетентни органи становище на Европейския банков орган (ЕВА) от 31 октомври 2014 г[4].

За да се внесе яснота по отношение на разглежданите въпроси, в следващия раздел се прави преглед на различните правила, уреждащи равнищата на прилагане на пруденциалните изисквания. В третия раздел са посочени различията, несъответствията и проблемите във връзка с тълкуването на тези правила. В заключението са предложени начини за решаване на набелязаните проблеми.

2. ПРЕГЛЕД НА ПРАВИЛАТА, УРЕЖДАЩИ РАВНИЩАТА НА ПРИЛАГАНЕ НА ПРУДЕНЦИАЛНИТЕ ИЗИСКВАНИЯ, ОПРЕДЕЛЕНИ В ДКИ И РКИ

2.1. Общото правило на двустепенен надзор

Като общо правило, по отношение на банкова група, която се състои от една или повече институции, се прилагат пруденциални изисквания както на индивидуална, така и на консолидирана основа. На индивидуално равнище всяка институция в рамките на банковата група трябва да спазва пруденциалните изисквания въз основа на собственото си финансово състояние в съответствие с член 6 от РКИ. На консолидирано равнище предприятието, което е начело на банковата група, трябва да спазва пруденциалните изисквания въз основа на консолидираното финансово състояние на банковата група в съответствие с член 11 от РКИ.

2.1.1. Общо правило, съответстващо на стандартите на Базелския комитет по банков надзор (BCBS)

Правилото на двустепенен надзор е ключов елемент от *Основните принципи за ефективен банков надзор*, преразгледани от BCBS през септември 2012 г. Тези принципи подчертават значението на надзора, който надзорните органи упражняват на индивидуална основа по отношение на всяка банка от групата, в допълнение към надзора на консолидирана основа.

Общото правило на двустепенен надзор също така съответства на надзорната рамка на BCBS от юни 2006 г.[5], с която се препоръчва пруденциалните правила да се прилагат на консолидирана основа за всяка банкова група, извършваща дейност на международно равнище, както и на индивидуална основа за всяко банково дъщерно предприятие, извършващо дейност на международно равнище, в рамките на такава банкова група.

---

[3] Седма директива 83/349/ЕИО на Съвета от 13 юни 1983 г., приета на основание член 54, параграф 3, буква ж) от Договора относно консолидираните счетоводни отчети (ОВ L 193, 18.7.1983 г., стр. 1).

[4] Становище на Европейския банков орган относно *прилагането на членове 108 и 109 от Директива 2013/36/ЕС и на част първа, дял II и член 113, параграф 6) и 7 от Регламент (ЕС) № 575/2013*, 29 октомври 2013 г.

[5] Надзорна рамка на BCBS от юни 2006 г- *Basel II: International Convergence of Capital Measurement and Capital Standards: A Revised Framework - Comprehensive Version.*

2.1.2. Взаимно допълване на двете равнища на прилагане

Равнищата на прилагане се допълват взаимно. Прилагането на индивидуална основа позволява на компетентните органи да насочат вниманието си към самата институция, докато прилагането на консолидирана основа осигурява обща оценка на цялата група, към която институцията принадлежи. Надзорът на консолидирана основа помага на компетентните органи да разпознават по-добре и да следят заплахите, които други предприятия от групата могат да представляват за всяка институция в рамките на групата, което от своя страна укрепва надзора на институциите на индивидуална основа.

Прилагането на индивидуална основа съответства и на факта, че задълженията трябва да бъдат погасени от юридическите лица, т.е. предприятията майки по принцип не носят правна отговорност за поетите от дъщерните предприятия задължения. От друга страна, прилагането на консолидирана основа спомага да се избегне двойното отчитане на капитала, когато предприятието държи капитал, емитиран от друго дружество в рамките на същата група. На свой ред, прилагането на индивидуално равнище помага на надзорните органи да осигурят целесъобразното разпределение и наличността на собствените средства в рамките на банковата група с оглед подсигуряване на спестяванията и инвестициите.

Консолидираното прилагане дава възможност на компетентните органи да упражняват надзор върху финансови предприятия, които не подлежат на пряк надзор на индивидуална основа. Консолидацията обхваща всички предприятия, извършващи дейности от банков и финансов характер, включително тези, които не са квалифицирани като институции, като например дружества за управление на активи, платежни институции или финансови холдинги. От друга страна, прилагането на пруденциалните изисквания на индивидуална основа подпомага компетентните органи да подобрят разкриването на тези рискове в рамките на групата, които не могат да бъдат разкрити единствено чрез прилагане на консолидирана основа.

2.2. Изключения от общото правило

По отношение на принципа на двустепенен надзор се прилагат следните изключения:

– компетентните органи на държава членка могат да освободят дъщерно предприятие или неговото предприятие майка от изискванията за платежоспособност на индивидуална основа, ако дъщерното предприятие и предприятието майка са установени в същата държава членка, подлежат на надзор на консолидирана основа и спазват една и съща рамка за управление на риска, както и ако са изпълнени всички условия по член 7 от РКИ, позволяващи разпределението на собствени средства; обхватът на това освобождаване може да бъде разширен съгласно член 109, параграф 1 от ДКИ, така че да включва пруденциалните изисквания, предвидени в членове 74—96 от ДКИ;

– компетентните органи в дадена държава членка могат да освободят централен орган и кредитните институции, които са дълготрайно свързани с този централен орган, от спазването на всички пруденциални изисквания на индивидуална основа, когато са изпълнени условията, посочени в член 10 от

РКИ; това освобождаване може да бъде разширено съгласно член 108, параграф 1 от ДКИ, така че да обхване изискванията за вътрешен капитал;

– компетентните органи могат да освободят предприятие майка и неговото дъщерно предприятие от изискванията за разкриване на информацията и за платежоспособност (с изключение на изискванията по отношение на нивото на ливъридж) на индивидуална основа, като позволят на предприятието майка да включи своето дъщерно предприятие при изчисляване на изискванията си за платежоспособност, когато са изпълнени условията, посочени в член 9 от РКИ;

– компетентните органи могат да освободят група от институции от изискванията за ликвидност на индивидуална основа и да упражняват надзор върху тях като единна подгрупа по отношение на ликвидността, когато са изпълнени условията, посочени в член 8 от РКИ[6]; това освобождаване може също да се прилага и по отношение на институциите, които са членове на една и съща институционална защитна схема, или на институциите, свързани с отношение по смисъла на член 12, параграф 1 от Директива 83/349/ЕИО, ако отговарят на условията, определени в член 113, параграф 6 или 7 от РКИ;

– съгласно член 6, параграфи 4 и 5 от РКИ инвестиционните посредници с ограничен лиценз за предоставяне на инвестиционни услуги са освободени от изискванията за ликвидност и за ниво на ливъридж на индивидуална основа; компетентните органи могат също да освободят инвестиционен посредник от изискванията за ликвидност на индивидуална основа в зависимост от естеството, мащаба и сложността на неговите дейности; член 11, параграф 3 от РКИ разширява обхвата на това освобождаване до изискванията за ликвидност на консолидирана основа, ако групата включва единствено инвестиционни посредници;

– съгласно член 16 от РКИ на група от инвестиционни посредници се разрешава да не съблюдава изискванията за нивото на ливъридж на консолидирана основа, при условие че всички предприятия в групата са инвестиционни посредници, освободени от изискванията за нивото на ливъридж на индивидуална основа;

– съгласно член 15 от РКИ и член 108, параграф 1 от ДКИ консолидиращият надзорник може да освободи група инвестиционни посредници от процедурата на оценка на вътрешната капиталова адекватност и капиталовите изисквания на консолидирана основа, при условие че групата не включва кредитни институции и всички инвестиционни посредници в групата извършват ограничени инвестиционни дейности или услуги;

– съгласно член 6, параграф 3 или член 13 от РКИ никоя включена в пруденциалната консолидация институция, с изключение на значимите дъщерни предприятия, не е задължена да спазва изискванията за оповестяване на индивидуална основа; институциите са освободени от изискванията за

[6] Когато институциите са лицензирани в няколко държави членки, компетентните органи на различните държави членки трябва да постигнат общо съгласие по силата на член 8, параграф 3 и член 21 от РКИ.

оповестяване на консолидирана основа, когато предприятие майка, установено в трета държава, оповестява еквивалентни консолидирани данни;

– съгласно член 6, параграф 2 от РКИ, никоя институция, включена в пруденциалната консолидация, не е задължена да прилага на индивидуална основа пруденциалните мерки, посочени в членове 89, 90 и 91 от РКИ, по отношение на квалифицираните дялови участия в предприятия, които извършват нефинансова дейност;

– предприятията от дадена банкова група могат да бъдат изключени от обхвата на пруденциалната консолидация при определени обстоятелства, описани в член 19 от РКИ.

2.3. Основания за освобождаването

Освобождаването на институции, принадлежащи към банкова група, от изискванията за платежоспособност на индивидуална основа съгласно членове 7, 9 и 10 от РКИ е обосновано, когато тези институции могат да бъдат разглеждани като едно предприятие. Такъв е случаят, когато всички дружества в групата са свързани помежду си чрез стабилни отношения на контрол и когато те са обект на консолидиран надзор от един и същ орган, като същевременно спазват една и съща рамка за управление на риска на цялата група при сериозна ангажираност към вътрешногруповите правила и липса на ограничения върху движението на капитали. При това положение прилагането на пруденциалните изисквания на индивидуална основа няма да има добавена стойност за надзора на консолидирана основа.

Освобождаването на институции, принадлежащи към банкова група, от изискванията за платежоспособност на индивидуална основа съгласно член 8 от РКИ облекчава управлението на ликвидния риск на цялата група и спомага да се избегне блокирането на ликвидни средства, дължащо се на ограничения върху прехвърлянето на ликвидни средства в рамките на групата вследствие прилагането на изискванията за ликвидност за всяка институция в рамките на банковата група.

Изключването на предприятия от дадена банкова група от обхвата на пруденциалната консолидация съгласно член 19 от РКИ се счита за целесъобразно, когато предприятие майка е изправено пред ограничения, които възпрепятстват съществено упражняването на неговите права над дъщерните предприятия или когато дейностите, извършвани от предприятие от групата, са толкова различни от тези на другите предприятия от групата, че включването му ще попречи на надзорните органи да придобият ясна представа за банковата група.

Освобожданията, предвидени в член 6, параграф 3 и член 13 от РКИ, се основават на принципа, че задължаването на незначими дъщерни предприятия да оповестяват пруденциална информация на индивидуално равнище няма да допринесе значително за постигането на пазарна дисциплина, тъй като пруденциалната информация е била вече оповестена на равнище група.

Освобожданията, предвидени в член 6, параграфи 4 и 5 и член 16 от РКИ, се обосновават от факта, че отношенията на ликвидност и ливъридж са били разработени първоначално от BCBS с цел да бъдат прилагани за кредитни институции, а не за

инвестиционни посредници, без да бъдат отчетени особеностите на дейностите и услугите, предоставяни от инвестиционните посредници.

Освобождаването, предвидено в член 15 от РКИ, има за цел да предотврати налагането на непропорционални капиталови изисквания на групи от инвестиционни посредници, извършващи ограничени инвестиционни услуги или дейности. За да не бъде застрашена платежоспособността на тези финансови групи обаче, предоставянето на това освобождаване е обвързано с допълнителни условия, които трябва да бъдат изпълнени по отношение на изчисляването на капиталовите изисквания, собствените средства и вътрешния контрол.

2.4. Използване на дерогациите в ЕС

Някои от дерогациите изглежда биват прилагани относително рядко в рамките на ЕС:

– едва 5 от 28 държави членки са предоставили дерогацията по член 7 от РКИ;

– само три държави членки позволяват на институции майки да консолидират дъщерни предприятия в съответствие с член 9 от РКИ;

– малко на брой предприятия от групи са изключени от обхвата на пруденциалната консолидация по член 19 от РКИ;

– само две държави членки освобождават институции от изискванията по отношение на управлението, възнаграждението и управлението на риска по член 109, параграф 1 от ДКИ.

Дерогацията по член 8 от РКИ се прилага в трансграничен контекст едва от 1 януари 2015 г.

От друга страна, дерогацията по член 10 от РКИ за кооперативните мрежи намира сравнително широко приложение, тъй като голям брой централни органи и участващи кредитни институции в поне шест държави членки се възползват от това освобождаване, което на свой ред може да им позволи да бъдат освободени от изискванията относно процедурата на оценка на вътрешната капиталова адекватност съгласно член 108, параграф 1 от ДКИ.

Макар и да не се считат са най-важен фактор, дерогациите могат да окажат значително влияние върху структурата и вътрешната организация на банковите групи в ЕС и върху начина, по който компетентните органи упражняват надзор над тях. Измененията на съществуващите правила могат да доведат до потенциално сериозни промени и разходи за институциите, компетентните органи и ЕБО. Възможно е обаче да има известна полза от преразглеждането на режима на дерогациите в бъдеще, за да бъдат отчетени поуките, извлечени от прилагането на изискването за ликвидно покритие и единния надзорен механизъм (ЕНМ).

3. УСТАНОВЕНИ ПРОБЛЕМИ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ПРАВИЛАТА, УРЕЖДАЩИ РАВНИЩАТА НА ПРИЛАГАНЕ НА ПРУДЕНЦИАЛНИТЕ ИЗИСКВАНИЯ

При анализа на правилата, уреждащи равнищата на прилагане на пруденциалните изисквания, бяха установени следните различия, несъответствия и проблеми във връзка с тълкуването, на които трябва да бъде отделено допълнително внимание.

3.1. Различия по отношение на дерогациите, прилагани за кредитни институции и инвестиционни посредници

По отношение на кредитните институции и инвестиционните посредници, освен ако не са освободени, се прилагат пруденциални изисквания както на индивидуална, така и на консолидирана основа. Режимът на дерогации за двата вида институции обаче не е сходен. За разлика от кредитните институции инвестиционните посредници могат да бъдат освободени от спазването на изискванията за ликвидност или ливъридж на индивидуална основа в съответствие с член 6 от РКИ, без да е необходимо да отговарят на конкретни условия. За разлика от групите от кредитни институции компетентните органи могат да освобождават групи инвестиционни посредници от спазването на пруденциалните изисквания на консолидирана основа в съответствие с член 11, параграф 3, член 15 или член 16 от РКИ.

Поддържането на по-малко строги правила за инвестиционните посредници според тяхната големина, естеството на дейностите им или техните рискови профили може да се окаже полезно. Следователно е важно да се прецени дали подобно диференцирано третиране би могло да има отрицателни последствия. Комисията ще преразгледа режима на дерогации, приложим за инвестиционните посредници, в рамките на цялостния преглед на съвкупния пруденциален режим, приложим за инвестиционните посредници, който Комисията трябва да извърши през 2015 г. съгласно член 508, параграфи 2 и 3 от РКИ.

3.2. Правилата не разглеждат въпросите на преструктурирането

Условията за освобождаване на институции от пруденциалните изисквания на индивидуална основа не вземат под внимание аспектите, произтичащи при преструктуриране. Тези условия могат да бъдат преразгледани с оглед на новите изисквания, въведени в Директива 2014/59/ЕС[7] (наричана по-долу „Директивата за възстановяване и преструктуриране на банките — ДВПБ“), за постигане на съгласуваност между процедурата за преструктуриране на банки и начина, по който се упражнява надзор над банкови групи. По-специално, когато се преценява дали са налице пречки пред свободното движение на средства в рамките на банковата група, може да бъде взето предвид дали съществува споразумение за вътрешногрупова финансова подкрепа съгласно посоченото в глава II, дял II от ДВПБ.

[7] Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

3.3. Наличие на дерогации с неподходящ обхват на прилагане

Компетентните органи могат да освобождават институции от пруденциалните изисквания, предвидени в членове 74—96 от ДКИ, на индивидуална основа съгласно член 109, параграф 1 от ДКИ. Членове 74—96 обаче обхващат основни пруденциални изисквания, като например прилагането на надеждни правила за управление и ефективни процеси за управление на риска, както и надеждни механизми за вътрешен контрол. Следователно компетентните органи не са склонни да предоставят това освобождаване, тъй като тези изисквания се считат за изключително важни за осъществяването на ефективен пруденциален надзор. Ето защо е по-разумно обхватът на това освобождаване да бъде ограничен до случаите, когато прилагането на тези изисквания на индивидуална основа не е от съществено значение и може да бъде заменено по подходящ начин с прилагане на консолидирана основа.

В допълнение, съгласно член 9 от РКИ не се позволява институциите да бъдат освобождавани от изискванията за нивото на ливъридж, което е позволено съгласно член 7 от РКИ. Би било полезно да се разгледа възможността за по-добро съгласуване на тези две разпоредби.

3.4. Допълване на условията за прилагане на дерогациите

Институциите майки и техните дъщерни предприятия могат да бъдат освободени от пруденциалните изисквания на индивидуална основа в съответствие с член 7 от РКИ, при условие че са изпълнени определени условия, посочени във въпросния член. Възможно е обаче да има известна полза от допълнителното уточняване на действащите условия:

– следва да се приеме, че между предприятието майка и дъщерните му предприятия съществуват отношения на контрол, когато предприятието майка има правомощията да отправя задължителни инструкции към своите дъщерни предприятия; подобна разпоредба вече съществува в член 10 от РКИ;

– може да се приеме, че рамката за управление на риска на предприятието майка се прилага в дъщерните предприятия, когато както в предприятието майка, така и в дъщерните предприятия е установена единна и интегрирана рамка за управление на риска.

3.5. Несъответствие между правилата за освобождаване в ДКИ и РКИ

Процесът на надзорен преглед и оценка се прилага на същото равнище, както и пруденциалните изисквания, определени в РКИ. Тъй като процедурата на оценка на вътрешната капиталова адекватност съгласно член 73 от ДКИ представлява отправна точка за процеса на надзорен преглед и оценка, обхващащ посочените в членове 74—96 от ДКИ задължения, равнищата на прилагане на пруденциалните изисквания, определени в членове 108 и 109 от ДКИ, могат да доведат до следните несъответствия:

– процедурата на оценка на вътрешната капиталова адекватност и пруденциалните изисквания, определени в членове 74—96 от ДКИ, могат да не се прилагат на едно и също равнище, ако институциите са освободени съгласно член 108, параграф 1 или член 109, параграф 1 от ДКИ;

– на институции, които се ползват от предвидените в член 8 или 9 от РКИ дерогации, може да бъде наложено да прилагат пруденциалните правила, предвидени в членове 73—96, на индивидуална основа;

– предоставянето на освобождаване по член 108, параграф 1 от ДКИ не е обвързано с предоставянето на освобождаване по член 10 от РКИ, което означава, че кредитните институции, които са трайно свързани с централен орган, могат да бъдат освободени от капиталовите изисквания на индивидуална основа, като същевременно им бъдат наложени изисквания за вътрешен капитал;

– от институциите, които принадлежат към банкови групи, не се изисква да прилагат процедурата на оценка на вътрешната капиталова адекватност на индивидуална основа, макар че те трябва да изпълняват изискванията за платежоспособност на това равнище.

Следователно равнищата на прилагане на процедурата на оценка на вътрешната капиталова адекватност и пруденциалните изисквания относно правилата за управление и политиките за управление на риска и за възнагражденията, предвидени в членове 108 и 109 от ДКИ, биха могли да бъдат съгласувани с равнищата на прилагане на другите пруденциални изисквания, предвидени в РКИ и ДКИ. Изискването всяка институция в голяма банкова група да прилага процедурата на оценка на вътрешната капиталова адекватност може обаче да бъде счетено за прекалено обременяващо, особено за онези институции, които не са значими спрямо останалата част от групата. Следователно процедурата на оценка на вътрешната капиталова адекватност на консолидирана основа може, когато е приложимо, да се прилага и на индивидуална основа за всяка институция, включително за тези, които принадлежат към банкови групи, освен ако компетентните органи не се възползват от дерогациите по член 7, 9 или 10 от РКИ, като вземат предвид значимостта на институцията спрямо останалата част от групата.

3.6. Недостатъчен мониторинг по отношение на предприятията, изключени от обхвата на пруденциалните изисквания

Банковите групи могат да изключват предприятия от групата от обхвата на пруденциалната консолидация съгласно член 19, параграф 1 от РКИ, без да отнасят въпроса до съответните им компетентни органи. Може би ще е полезно обаче да се направи оценка на разходите и ползите от налагането на изискване на банковите групи да уведомяват съответните им компетентни органи относно използването на дерогацията по този член, така че последните да дават своето разрешение на банките преди изключването и да следят броя на предприятията и обема на активите, обхванати от дерогацията.

3.7. Установени проблеми във връзка с тълкуването

3.7.1. Риск от различно тълкуване на това как да се прилагат правилата за възнагражденията на консолидирана основа

Член 92, параграф 1 от ДКИ изисква от компетентните органи да гарантират, че принципите и правилата относно възнаграждението, предвидени в членове 92—95 от

ДКИ, се прилагат за институциите на равнище група, предприятие майка и дъщерни предприятия, включително за онези, които са установени в офшорни финансови центрове. В съображение 67 от ДКИ се пояснява, че това е с цел защита и насърчаване на финансовата стабилност в рамките на Съюза и за преодоляване на всяко възможно заобикаляне на изискванията, определени в ДКИ.

Някои от изискванията по отношение на възнаграждението в член 92 от ДКИ се прилагат само за персонала, чиито дейности имат съществено въздействие върху рисковия профил на институцията. В Делегиран регламент (ЕС) № 604/2014 на Комисията[8] са определени критериите за установяване на тези служители на равнище група, предприятие майка и дъщерни предприятия.

Освен това съгласно член 92, параграф 2 от ДКИ изискванията по отношение на възнагражденията биват прилагани по начин и до степен, подходящи за размера и вътрешната организация на институциите, както и за естеството, мащаба и сложността на техните дейности. Актуализираните насоки на ЕБО относно прилагането на правилата за възнагражденията ще съдържат допълнителни насоки относно обхвата на понятието „група“ и прилагането на принципа на пропорционалност, което ще спомогне за преодоляване на рисковете от различно тълкуване и прилагане на правилата за възнагражденията.

Следва също да се отбележи, че в член 161, параграф 2 от ДКИ се предвижда Комисията, в тясно сътрудничество с ЕБО, да преразгледа до 30 юни 2016 г. разпоредбите за възнагражденията. Наред с другото този преглед ще оцени ефикасността, прилагането и изпълнението на разпоредбите относно възнагражденията, включително установяването на евентуални пропуски, произтичащи от прилагането на принципа на пропорционалност по отношение на тези разпоредби.

3.7.2. Риск от различно тълкуване на условията за прилагане на дерогациите

Институциите могат да бъдат освободени от изискванията за платежоспособност или ликвидност в съответствие с членове 7, 8 или 9 от РКИ, при условие че няма пречки пред движението на средства. Надзорните органи обаче могат да се сблъскат с трудности при установяването на такива пречки. Изясняването на този аспект би могло да помогне за сближаването на надзорните практики при прилагане на дерогациите. В по-широк план, условията, определени в тези три члена, най-вече в член 8 от РКИ, биха могли да бъдат допълнително уточнени по отношение на начините за намаляване на риска от различни тълкувания на отделните надзорни органи.

3.7.3. Неясно третиране на дяловите участия на институциите във финансови дружества, установени в трети държави

Член 22 от РКИ и член 108, параграф 4 от ДКИ предвиждат, че дъщерна институция, която притежава дялово участие във финансово предприятие, установено в трета

[8] Виж член 1 от Делегиран регламент (ЕС) № 604/2014 на Комисията от 4 март 2013 г. за допълване на Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на регулаторните технически стандарти във връзка с качествените и подходящите количествени критерии за установяване на категориите персонал, чиито професионални дейности имат съществено въздействие върху рисковия профил на институцията (ОВ L 167, 6.6.2014 г., стр. 30).

държава, прилага на подконсолидирана основа изискванията по отношение на капитала и големите експозиции, както и правилата, свързани с квалифицираните дялови участия, както и с процедурата на оценка на вътрешната капиталова адекватност. Целта на тези два члена обаче може да бъде тълкувана по няколко начина. Следователно би могло да бъде уточнено третирането на дяловите участия на институциите във финансови дружества, установени в трети държави.

4. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

В резултат на доклада не се счита за целесъобразно да бъдат предложени изменения на съществуващите правила, тъй като Комисията трябва да проучи допълнително въпроса дали и по какъв начин следва да бъдат запазени тези освобождавания и условията за тяхното прилагане. Особено уместно ще е някои от тези съображения да бъдат разгледани в контекста на ЕНМ. Освен това все още не е натрупан достатъчно опит относно прилагането на някои нови или рядко използвани правила, за да може Комисията да прецени внимателно възможността за изменение на съществуващите правила.

Също така изглежда е особено важно да се вземат предвид заключенията от доклада относно пруденциалния режим за европейските инвестиционни посредници, който Комисията ще изготви в съответствие с член 508, параграфи 2 и 3 от РКИ, преди да се разгледа възможността за изменение на правилата, приложими по отношение на инвестиционните посредници.

И накрая, натрупаният от компетентните органи опит в областта на изпълнението на изискването за ликвидно покритие и прилагането на разпоредбите, предвидени в ДВПБ, ще помогне на Комисията да проучи въпроса дали би било подходящо да се внесат изменения в режима на прилагане на пруденциалните изисквания за банковия сектор.